

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1808 Ισπανοί πατριώτες εκτελούνται στη Μαδρίτη από τις δυνάμεις του Ναπολέοντα που έχουν εισβάλλει στην Ιβηρική.

1837 Εγκαινιάζεται το Οθώνιον Πανεπιστήμιον (νυν Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών), που στεγάζεται προσωρινά στην Πλάκα.

1890 Πεθαίνει στις φυλακές Χαλκίδας ο βουλευτής, πρώην αντιστασιακός εφετών, Ρόκκος Χοϊδός, ο οποίος είχε αρνηθεί να υποβάλει αίτηση χάριτος μετά την καταδίκη του σε τριετή φυλάκιση για άρθρο που δημοσίευσε στην εφημερίδα «Ραμπαγός» και θεωρήθηκε προσβλητικό για τη βασιλική οικογένεια.

1941 Οι Βούλγαροι συστήνουν τη «Διοίκηση του Αιγαίου» στα κατακτηθέντα ελληνικά εδάφη, με πρωτεύουσα την Ξάνθη.

2007 Διεξάγεται ο διαγωνισμός ομορφιάς για την ανάδειξη της Σταρ Ελλάς, της Μις Ελλάς και της Μις Γιανγκ για το 2007.

2009 Ο Παναθηναϊκός αναδεικνύεται πρωταθλητής Ευρώπης στο μπάσκετ για πέμπτη φορά στην ιστορία του. Στον τελικό του Βερολίνου νικά 82-78 την ΤΣΣΚΑ Μόσχας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1469 Νικόλο Μακιαβέλι, πολιτικός στοχαστής από τη Φλωρεντία, που δίδαξε την άσκηση της πολιτικής εξουσίας χωρίς ηθικούς φραγμούς.

1887 Μαρίκα Κοτοπούλη, διακεκριμένη ελληνίδα ηθοποιός.

1919 Πιτ Σίγκερ, αμερικανός τραγουδιστής της φολκ και ακτιβιστής, που συνεισέφερε στη διαμόρφωση του τραγουδιού διαμαρτυρίας στις ΗΠΑ.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1481 Μωάμεθ Β', οθωμανός σουλτάνος, που εκπόρθησε την Κωνσταντινούπολη. 1833 Δημήτριος Γαλανός, διαπρεπής Έλληνας ινδολόγος. (Γεν. 1760)

1982 Ευάγγελος Παπανούτσος, διανοητής, φιλόσοφος και μεταρρυθμιστής της ελληνικής εκπαίδευσης.

Μαρίκα Κοτοπούλη

Η Μαρίκα Κοτοπούλη (3 Μαΐου 1887-11 Σεπτεμβρίου 1954) ήταν σημαντική Ελληνίδα ηθοποιός. Διακρίθηκε περισσότερο ως τραγωδός στα έργα ξένων κι Ελλήνων κλασικών συγγραφέων. Πρωταγωνίστησε, ωστόσο, σε πολλά διαφορετικά θεατρικά είδη, ανάμεσά τους η κομεντί και η φάρσα. Η ερμηνεία της σε έργα σύγχρονων συγγραφέων θεωρείται ανεπανάληπτη. Μολονότι δε διακρινόταν για την εξωτερική της εμφάνιση, κέρδισε το θαυμασμό με τη γοητεία που εξέπεμπε, καθώς και με τη σπιριτάδα του μυαλού και τη δημιουργικότητα της σκέψης της.

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Ήταν κόρη της Ελένης και του Δημητρίου Κοτοπούλη. Και οι δυο γονείς της ήταν ηθοποιοί, ενώ ο πατέρας ήταν και θιασάρχης, επικεφαλής του Δραματικού Θιάσου Πρόοδος. Εμφανίστηκε στη σκηνή βρέφος σε περιοδεία των γονέων της στο έργο Ο αμαξάς των Άλπεων. Είχε, έτσι κι αλλιώς, γεννηθεί σχεδόν κυριολεκτικά πάνω στο θεατρικό σανίδι, όταν η μητέρα της «καταληφθείσα επί σκηνής από τας ωδίνες του τοκετού», όπως περιέγραφε μια εφημερίδα της εποχής, «μετεφέρθη κακώς έχουσα εις την οικίαν της, ένθα έφερεν εις φως τον τελευταίον γόνον των Κοτοπούληδων».

Ο πρώτος ρόλος της ήταν σε επιθεώρηση, σε ηλικία πέντε ετών, όπου υποδύθηκε μια μαθήτρια. Έως το 1901 εμφανιζόταν στο πλάι των γονιών της σε διάφορα έργα, ακόμη και του κλασικού ρεπερτορίου, σε πολλές πόλεις της Ελλάδας, τη Σμύρνη

και την Κωνσταντινούπολη.

Το 1902 προσελήφθη στο Βασιλικό Θέατρο κι αρχίζει να γίνεται γνωστή στο ευρύτερο κοινό. Στο ξεκίνημα αντιμετώπισε εχθρότητα από μερίδα συναδέλφων της, εξαιτίας του νεαρού της ηλικίας της. Το ταλέντο της αναγνωρίστηκε γρήγορα από τους κριτικούς κι αυτό ενέτεινε τον ανταγωνισμό με την ευνοούμενη των ανακτόρων ηθοποιό Άννα Φραγκοπούλου. Το ντεμπούτο της στο Βασιλικό Θέατρο ήταν ο ρόλος του Πουκ στο Όνειρο θερινής νυκτός και συνέχισε με ανάλογες επιλογές από το κλασικό ρεπερτόριο, όπως Δωδεκάτη νύκτα, Φάουστ και άλλα. Σημαντική στιγμή στην καριέρα της νεαρής Κοτοπούλη υπήρξε η συμμετοχή της στην τριλογία του Αισχύλου Ορέστεια το 1903, όπου η απαγγελία για πρώτη φορά αρχαίου δράματος στη δημοτική γλώσσα προκάλεσε σεισμό στα θεατρικά και κοινωνικά δεδομένα της εποχής. Οι οπαδοί της καθαρεύουσας, που υποκινήθηκαν από τον καθηγητή του Πανεπιστημίου Γεώργιο Μιστριώτη, αντέδρασαν βίαια, προκλήθηκαν επεισόδια με τραυματίες και έναν νεκρό (τα λεγόμενα Ορεστειακά) και η συνέχεια των παραστάσεων διακόπηκε.

Έγινε θιασάρχης το 1908 και το 1912 εγκαταστάθηκε στο θέατρο «Ομονοίας», το οποίο μετονομάστηκε σε «Μαρίκας Κοτοπούλη» και το 1936 μετακόμισε στο «Ρεξ» της οδού Πανεπιστημίου». Το καλοκαίρι του 1924, όταν ο Χαϊλέ Σελασιέ επισκέφθηκε ως αντιβασιλέας της Αιθιοπίας την Ελλάδα, η Κοτοπούλη και ο θιασός

της επιλέχθηκαν για την παράσταση του Αγαμέμνονα που δόθηκε προς τιμήν του στο Ηρώδειο. Στις αρχές του 1929 η Κοτοπούλη συνέστησε την «Ελευθέραν Σκηνήν», σε συνεργασία με το χρονογράφο και θεατρικό συγγραφέα Σπ. Μελά και με τη σύμπραξη του γαμπρού της Μήτσου Μυράτ. Η δημιουργία του θιάσου είχε σχεδιαστεί ως αντίβαρο στην επικείμενη σύσταση του Εθνικού Θεάτρου. Γρήγορα, όμως, οι οικονομικές αποτυχίες ορισμένων επιλογών της «Ελευθέρας Σκηνής» οδήγησαν το Μελά στην απόφαση να αποχωρήσει από το σχήμα, επιλέγοντας την προώθηση των συμφερόντων του μέσω του Εθνικού. Μετά τη διάλυση του θιάσου, η Κοτοπούλη, μαζί με μια ομάδα ηθοποιών, έφυγε τον Οκτώβριο του 1930 για παραστάσεις στις ΗΠΑ, όπου παρέμεινε μέχρι τον Ιανουάριο του 1932. Η επιθυμία της να δημιουργήσει ένα θεατρικό σχήμα που θα ήταν το αντίπαλο δέος του Εθνικού Θεάτρου πραγματοποιήθηκε όταν επέστρεψε από την Αμερική και έφτιαξε έναν θίασο με την άλλοτε ανταγωνίστριά της Κυβέλη, ο οποίος γνώρισε σημαντική επιτυχία. Κατά τη διάρκεια του πολέμου η παρουσία της Κοτοπούλη στο θεατρικό σανίδι αραιώσε. Η τελευταία της εμφάνιση πραγματοποιήθηκε το 1952, στην Ερμούπολη της Σύρου.

Η Μαρίκα Κοτοπούλη πέθανε στις 11 Σεπτεμβρίου 1954. Κηδεύτηκε δημοσία δαπάνη την επόμενη του θανάτου της, αφού πρώτα το φέρετρό της εκτέθηκε στη Μητρόπολη σε λαϊκό προσκύνημα.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ Δημήτρης Δανίκας

Γκάουλαίτερ

Να φέρουμε γκαουλάιτερ. Εμείς να το ζητήσουμε. Από τα κεντρικά του Βερολίνου. Αυτό το πρώτιστο καθήκον της αυτοαποκαλούμενης αριστερής κυβέρνησης. Αυτό πρέπει να κάνουμε. Τώρα! Θα με πείτε γερμανοσοβιά. Θα με χαρακτηρίσετε μίαισμα, προδότη, χαφιέ της Μέρκελ. Πρώτα όμως διαβάστε με προσεκτικά!

Ενα το κρατούμενο. Η Ψωροκώσταινα έχει απωλέσει κάθε ίχνος εθνικής κυριαρχίας. Ούτε σταγόνα. Ούτε για το θεαθήναι. Οχι τώρα. Από το 2010. Από το Καστελόριζο. Ίσως από παλιά. Από πολύ παλιά. Με τις «προστάτιδες» δυνάμεις!

Δύο τα κρατούμενα. Η απώλεια εθνικής κυριαρχίας και η μετατροπή κάθε πρωθυπουργού και κάθε αξιωματούχου σε εντελεδόχο των δανειστών οφείλεται στο απλούστατο γεγονός, ότι χρωστάμε πολλά δανεικά. Δισεκατομμύρια δανεικά και αγύριστα. Επομένως προκειμένου να διατηρήσουμε αυτό το έστω χαμηλό, φτωχικό, επίπεδο διαβίωσης, πρέπει να λαμβάνουμε λεφτά από την Ευρώπη. Καταχρεομένος; Ε τότε αλυσσοδεμένος!

Τρία τα κρατούμενα. Όλες οι κυβερνήσεις, άλλες λιγότερο

άλλες περισσότερο, συμπεριλαμβανομένου και του επιτελείου του Τσίπρα, με τη συμπεριφορά τους και τις αντιφάσεις τους, μετατρέψανε την χώρα στο πιο ανυπόλυτο και αφερέγγυο εταίρο της Ευρωζώνης. Ο λόγος; Αφού πρώτα συμφωνούσαν με τους ευρωπαίους, αφού στη συνέχεια βάζανε την τζίφρα τους στα μνημόνια, στην συνέχεια δεν τηρούσαν τα συμφωνηθέντα και δεν τιμούσαν τις υπογραφές τους. Από τον Γιωργάκη μέχρι τον Σαμαρά και από τον Σαμαρά μέχρι τώρα τον Τσίπρα!

Τέσσερα τα κρατούμενα. Αυτός είναι ο βασικός λόγος που μας αντιμετωπίζουν με φανερά καχυποψία. Γι αυτό σκαλίζουν όλα τα ατοικεία. Γι αυτό τώρα απαιτούν επιπλέον μέτρα για το 2018. Ετσι και ξελασκάρον τα λουριά, ε τότε ο δημόσιος κορβανάς θα εκτροχιαστεί και το πρόγραμμα θα τιναχθεί σαν τοιχόφουσα! Πέντε τα κρατούμενα. Οι δανειστές κάνουν κουμάντο. Οι δανειστές επιβάλλουν τα πάντα. Οι δανειστές διπλοσεκάρουν τα στοιχεία. Οι δανειστές διυίζουν τον κώνωπα. Οι δανειστές μας έχουν τυλίξει σε μια λαδόκολλα. Πάει τελειωσε. Αυτό είναι το κόστος τόσο των δανεικών όσο

και της ενσωμάτωσης της Ψωροκώσταινας στην ευρωζώνη. Που πας Καραμήτρο ξυπόλυτος στ αγκάθια;

Εξι κρατούμενα. Επομένως με την τοποθέτηση ξένων επιτηρητών-μετά των τεχνικών τους επιτελείων-σε κάθε υπουργείο, η διαδικασία της εποπτείας θα εξασφάλιζε πολλά σοβαρά πλεονεκτήματα. Χρόνο, αξιοπιστία, καλύτερη διαχείριση και φυσικά εξαιρετικές σχέσεις με τα διεθνή τμήματα τόσο της Ευρώπης όσο και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου!

Κατάλαβες παιδάκι μου; Αφού ο έλεγχος είναι διαρκής και ασήκωτος. Αφού με κάθε διαπραγματεύση η χώρα υφίσταται το μαρτύριο του μπλακ άουτ. Αφού εξ αιτίας κάθε μπλακ άουτ αρχίζουν οι υπόγειες απειλές για έξοδο της χώρας από το ευρώ. Αφού όλες αυτές οι καθυστερήσεις ανεβάζουν το χρέος. Και αφού στο τέλος οι κυβερνήτες σπεύδουν να υπογράψουν ότι νάναι, ε τότε δεν θα είναι καλύτερο και πιο αποδοτικό αν τον τελευταίο λόγο σε κάθε υπουργείο το είχαν οι γκαουλάιτερ;

Το λέει και ο απλός λαός. Μια ψυχή που είναι να βγει ας βγει καλύτερα μια ώρα αρχύτερα!

